

Ngày 02 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 3:17

Chủ đề: Đức Chúa Trời đã giận ai trong bốn mươi năm? Há chẳng phải giận những kẻ phạm tội, mà thầy họ đã ngã trong đồng vắng sao?
Trong tâm: Sứ đồ Phao-lô đã nhắc lại cho những người Giu-đa tại Giê-ru-sa-lem, là những người luôn tự hào mình là tuyển dân của Đức Chúa Trời, khoe mình về Luật pháp của Đức Giê-Hô-Va, nhưng lại chối bỏ bởi sự cứng lòng và vô tín của họ trước những sự tỏ ra của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời về điều Ngài đã hứa với dân Y-sơ-ra-ên qua sự truyền đạt của Môi-se về việc Ngài sẽ sai một sứ giả mang Danh của Ngài, để sửa soạn cho dân Y-sơ-ra-ên một nơi Ngài đã dự bị cho và sứ giả đó chính là Đức Chúa Jêsus Christ, là Thầy tế lễ thượng phẩm của Đức Chúa Trời chí cao được lập theo ban Mên-chi-xê-đéc. Vì họ đã chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời thì họ sẽ phải chịu sự trừng phạt của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời như Ngài đã trừng phạt những kẻ phạm tội nói nghịch lại các mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va, cùng phạm tội dâm dục với dân ngoại cùng ăn của cúng lạy thần tượng và bởi tội lỗi của những kẻ đó mà Đức Giê-Hô-Va đã nổi giận mà huỷ diệt những kẻ đó. Cho đến tận thời kỳ sau rốt này, rất nhiều người mang danh người tin Chúa trong các dân sống trên đất này vẫn làm như dân Y-sơ-ra-ên khi xưa đã phạm tội nơi đồng vắng, dù những công việc họ làm không hoàn toàn giống như dân Y-sơ-ra-ên đã làm, nhưng những sự người ta đã làm đó còn nghiêm trọng hơn, bởi vì trong thời kỳ sau rốt này, người ta rất dễ dàng tìm mua cho mình những cuốn Kinh Thánh trọn bộ, cùng với các sách thuộc loại tự điển về ngôn ngữ, về tập tục, về các vật, những địa danh, các loài cây cỏ cùng các loài động vật có chép trong Kinh Thánh, để qua các loại sách đó mà người ta có thể hiểu được công việc của Đức Chúa Trời, cùng nhận biết sự cai trị của Ngài đối với loài người trên đất này kể từ khi A-đam được tạo nên cho tới ngày sau rốt này. Dầu vậy, người ta vẫn coi thường các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán qua Môi-se cùng qua các đấng tiên tri của Đức Chúa Trời về việc người ta phải tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Người ta cũng biết hậu quả đối với những người không vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, cùng không vâng giữ các điều răn của Đức Chúa Trời là thế nào. Nhưng người ta vẫn bỏ qua những sự đã chép trong Kinh Thánh, thay vào đó, người ta lấy ý muốn của xác thịt thay cho ý muốn của Đức Chúa Trời và người ta còn dạy những người khác làm theo cách họ đã và đang làm nữa, đó là người ta tự lập các tổ chức gọi là Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ không phải trên vầng Đá, là Lời của Đức Chúa Trời, nhưng theo lời của loài người xác thịt. Người ta mượn Danh Đức Chúa Jêsus Christ làm bình phong cho công việc của họ. Họ không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng làm cho Luật pháp của Đức Chúa Trời ra sự nói dối, khiến cho những người muốn nhận được sự cứu chuộc sự sống cho linh hồn, lại phải sa vào nơi hoả ngục, bởi những người đó tin vào các lời giả dối của bọn giáo sư giả và tiên tri giả, không vâng phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, không làm sáng Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, là điều đã chép trong Kinh Thánh Kinh-Thánh tham khảo: Giê-rê-mi 50; Ma-thi-ơ 15; Ga-la-ti 4;

Ngày 03 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 3:18-19

Chủ đề: Ngài lại thể với ai rằng không được vào sự yên nghỉ của Ngài? Há chẳng phải với những người không vâng lời sao? Và, chúng ta thấy những người ấy không thể vào đó được vì cố không tin.

Trong tâm: Nơi yên nghỉ mà Đức Giê-Hô-Va đã hứa ban cho tuyển dân của Ngài, tức là cho những người đã được nghe Lời của Đức Chúa Trời mà tin cậy, vâng giữ và làm theo đó chính là linh hồn của những người đó được sự sống lại và nhận được sự bình an của Đức Chúa Trời. Bởi vì khi linh hồn người nào được sự sống lại và được nên thánh bởi quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, thì thân thể của người đó sẽ là đền thờ của Đức Chúa Trời và linh hồn của người đó sẽ nhận được giao ước của Đức Giê-Hô-Va. Bấy giờ, linh hồn người đó luôn được ở trong sự bình an của Đức Chúa Trời. Lời Chúa đã chép rõ rằng: **Trong Ngài (Lời của Đức Chúa Trời) có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy (chẳng thể đến gần, chẳng thể thấu được) sự sáng.** Khi người tin Chúa đi trong sự sáng, thì quyền lực của ma quỷ không thể làm hại họ được, bấy giờ người ấy sẽ được hưởng Lời hứa của Đức Chúa Trời: **Đức Giê-hô-va là Đấng chăn giữ tôi: tôi sẽ chẳng thiếu thốn gì. Ngài khiến tôi an nghỉ nơi đồng cỏ xanh tươi, Dẫn tôi đến nơi nước bình tịnh. Ngài bỏ lại linh hồn tôi, Dẫn tôi vào các lối công bình, vì có Danh Ngài. Dầu khi tôi đi trong rừng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai họa nào; vì Chúa ở cùng tôi; Cây tượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi.** Khi linh hồn người tin Chúa được tái sinh, Thánh Linh của Đấng Christ sẽ luôn ở cùng người ấy và Đức Thánh Linh sẽ ban cho người ấy ấn chứng của Ngài và ấn chứng đó sẽ khiến linh hồn người ấy luôn được an nghỉ trong cánh bóng toàn năng của Ngài. Nhưng trong thời kỳ sau rốt này, các giáo sư giả, các tiên tri giả dạy người ta rằng, người tin Chúa sẽ được Đức Chúa Trời ban phước cho được sự giàu có, được thịnh vượng, được danh vọng, được chức vụ, được cai trị nhiều người, thay vì của báu Nước Thiên đàng, thay vì được của cải thật, thay vì được thấy và được vào trong Nước Thiên đàng của Đức Chúa Trời cùng các phước hạnh như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy và đã được chép trong sách Ma-thi-ơ đoạn 5:1-12. Người ta không tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, họ cũng không tìm kiếm những sự ban cho của Đức Thánh Linh, người ta cũng không nói đến sự sống lại của linh hồn cùng sự xúc dầu của Đức Thánh Linh, nên họ không nhận được các dấu lạ mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rằng, chỉ những người nào thật sự tin đến Danh của Ngài, thì mới nhận được mà thôi: **Vậy những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này: lấy Danh Ta mà trừ quỷ; dùng tiếng mới mà nói; bắt rắn trong tay; nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; hề đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.** Và: **Kẻ nào tin Ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình, y như Kinh Thánh đã chép vậy.** Kinh Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 5; Mác 16; Giăng 7;

Ngày 04 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:1-2 (1)

Chủ đề: Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình.

Trong tâm: Chữ cho họ mà sứ đồ Phao-lô đã đề cập đây, là nói về những người Y-sơ-ra-ên (Hê-bơ-rơ) đã không tin Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ (Đấng Messiah), dù Kinh Thánh đã chép rất rõ về Chúa Jêsus ra từ chi phái Giu-đa thuộc dòng dõi vua Đa-vít: **Vậy nên, chính Chúa sẽ ban một điềm cho các ngươi: này một gái đồng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai, và đặt tên là Em-ma-nu-ên.** Và: **Thiên sứ vào chỗ người nữ ở, nói rằng: Hỡi người được ơn, mừng cho người; Chúa ở cùng người. Ma-ri nghe nói thì bối rối, tự hỏi rằng lời chào ấy có nghĩa gì. Thiên-sứ bèn nói rằng: Hỡi Ma-ri, đừng sợ, vì người đã được ơn trước mặt Đức Chúa Trời. Này, người sẽ chịu thai và sanh một con trai mà đặt tên là Jêsus. Con trai ấy sẽ nên tôn trọng, được xưng là Con của Đấng Rất Cao; và Chúa, là Đức Chúa Trời, sẽ ban cho Ngài ngôi Đa-vít là tổ phụ Ngài. Ngài sẽ trị vì đời đời nhà Gia-cóp, nước Ngài vô cùng. Ma-ri bèn thưa rằng: Tôi chẳng hề nhận biết người nam nào, thì làm sao có được sự đó? Thiên sứ truyền rằng: Đức Thánh Linh sẽ đến trên người, và quyền phép Đấng Rất Cao sẽ che phủ người dưới bóng mình, cho nên con thánh sanh ra, phải xưng là Con Đức Chúa Trời.** Những sự đã chép và đã ứng nghiệm và được chép trong Kinh Thánh, nhưng các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên và dân Giu-đa vẫn không tin Chúa Jêsus là Đấng Christ. Cũng như vậy, nhiều người mang danh là mục sư, là người giữ chức vụ giảng Tin-Lành vào thời kỳ sau rốt này cũng cứng lòng và trở nên vô tín trước các mạng lệnh, cùng các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán: **Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thân. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.** Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 7; Lu-ca 1; Giăng 3;

Ngày 05 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:1-2 (2)

Chủ đề: *Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình.*

Trọng tâm: Khi chúng ta còn được nghe về Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, thì điều đó có nghĩa là chúng ta còn cơ hội nhận được sự cứu chuộc (nếu chúng ta tin cậy và làm theo Lời Chúa), nhưng người ta không thể biết khi nào cửa của sự cứu chuộc đóng lại, hoặc ai đó phải chết trước kỳ định. Khi nói đến Lời hứa, là nói đến điều kiện cùng các tiêu chuẩn mà người ta phải hiểu và tuân theo các điều kiện đó, vì khi lập giao ước với dân Y-sơ-ra-ên, Kinh Thánh đã chép rõ rằng: **Đức Giê-hô-va lại phán cùng Môi-se rằng: Hãy nói cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Các ngươi chớ làm theo những điều người ta làm hoặc tại xứ Ê-díp-tô, là nơi các ngươi đã kiều ngụ, hoặc tại xứ Ca-na-an, là xứ Ta dẫn các ngươi đi đến: chớ đi theo thói tục họ. Các ngươi hãy tuân theo mạng lệnh của Ta, gìn giữ luật pháp của Ta đừng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh của Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó (nhờ sự làm theo đó) mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.** Khi Đức Chúa Trời phán Ngài là Đức Giê-hô-va thì điều đó có nghĩa là Ngài hằng còn đến muôn đời và các Lời đã được phán ra sẽ hằng còn với Ngài, không có sự thay đổi. Mặc dù Kinh Thánh chép rất rõ về mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán, nhưng rất nhiều người lại không tin vào các Lời đã chép đó, mà họ lại nghe và tin theo các lời truyền khẩu của những người đội lốt mục sư, đội lốt người truyền giảng Tin-Lành mà nói ngược lại các Lời của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh Thánh. Hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời yêu thương chúng ta đến độ ghen tương, vì thế cho nên nếu người nào đã đọc Kinh Thánh mà lại không tin vào các lời đã chép trong Kinh Thánh, mà nghe theo và tin theo các lời giả dối, nghịch lại Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh, thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ đóng cái lòng của kẻ đó lại, bởi vì linh hồn của những kẻ đó đã chối bỏ Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên mình, mà lại tin theo những lời giả dối của ma quỷ, hành động trong tâm trí của những người vô tín. Người ta không thể đổ lỗi cho những giáo sư giả được, bởi vì linh hồn của loài người vốn được tạo nên bằng hơi thở của Đấng toàn năng, nên tự nơi linh hồn của loài người đã có sự thông sáng và mọi linh hồn đều có khả năng nhận biết Lời Đức Chúa Trời, vì khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thì Đức Chúa Trời cũng không tước bỏ các ơn của Ngài đối với loài người. Đức Chúa Trời nổi giận với những kẻ vô tín, vì cơ linh hồn những kẻ đó chiều theo ý muốn của xác thịt mình mà chối bỏ ý muốn của Đức Chúa Trời, vậy nên Đức Chúa Trời sẽ phó những kẻ vô tín cho bị hư mất đời đời, vì Đức Chúa Trời là Đấng công bình. **Kinh-Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 28; Lê-vi ký 18; Phục truyền luật lệ ký 1; Thi-Thiên 95;

Ngày 06 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:3-5 (1)

Chủ đề: *Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là Lời thề Ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta!... Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế.*

Trọng tâm: Phần nhiều người tin Chúa đã học theo lời giảng dạy và tin Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ, giàu lòng xót đối với loài người, nhưng họ ít khi nói đến việc Đức Chúa Trời là Đấng Thánh, Ngài là Đức Chúa Trời kỳ tà **nên hề ai ghét Ngài, Ngài sẽ nhân tội tổ phụ phạt lại con cháu của kẻ đó đến ba bốn đời, nhưng Ngài sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ nào yêu mến Ngài, nghĩa là yêu mến Lời của Ngài và giữ các điều răn của Ngài.** Ngày sau rốt này, rất nhiều người mang danh là người tin Chúa, miệng họ luôn nói lời cảm tạ Chúa, luôn ca hát ngợi khen Danh Chúa nhưng họ không tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời. Họ không tin vào các ân tứ của Đức Thánh Linh và họ chống lại việc người ta nói tiếng mới (cầu nguyện bằng tiếng lạ). Họ cố ý bề cong ý nghĩa của Lời Chúa mà tự xây dựng các trường để huấn luyện người ta trở thành người giảng Tin-Lành dưới danh chức mục sư để phát triển các tổ chức mang danh nghĩa Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ, nhưng họ chối bỏ công việc của Đức Thánh Linh và hãm ép Nước Đức Chúa Trời. Trong các hội thuộc về tổ chức đó, không có một người nào được nói tiếng mới, không có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được rao giảng hay là được tỏ ra trong các nơi đó. Luật pháp của Đức Chúa Trời không được tôn cao tại nơi đó, dù môi miệng của họ ca ngợi ân điển của Đức Chúa Trời, nhưng họ không thể định nghĩa được ân điển là gì và bởi điều kiện nào sẽ giúp cho người ta nhận được ân điển của Đức Chúa Trời? Chúa Jê-sus đã cảnh báo về thăm báo về thăm báo này như sau: **Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lốt chiên đến cùng các ngươi, song bề trong thật là muôn sói hay cắn xé. Các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hề cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chụm đi. Ấy vậy, các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hề những kẻ nói cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng Ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân Danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân Danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, Ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, Ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi Ta!** Đức Chúa Trời biết trước mọi sự từ lúc ban đầu, vậy nên, nếu bạn còn được nghe Lẽ thật, thì hãy cẩn thận giữ cho lòng mình thánh sạch theo Lời Chúa, kẻo bạn bị bỏ lại chăng! **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 20; Ma-thi-ơ 7; Lu-ca 11; Phi-líp 3;

Ngày 07 tháng 9 năm 2024

Hê-bơ-rơ 4:3-5 (2)

Chủ đề *Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài.*

Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta.

Trọng tâm: Khi chúng ta đọc các Lời trên, thì chúng ta phải biết rằng, vì Đức Chúa Trời là Đấng nhân từ, giàu lòng thương xót, nên Ngài đã trì hoãn sự trở lại của Con một của Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ, ấy là để những kẻ yếu đuối, bất toàn có cơ hội được nghe Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà nhận biết trách nhiệm của mình, là hết lòng trở lại với Đức Chúa Trời để được cứu chuộc, như Lời Chúa có chép: **Linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết. Con sẽ không mang sự gian ác của cha và cha không mang sự gian ác của con. Sự công bình của người công bình sẽ được kể cho mình, sự dữ của kẻ dữ sẽ chất trên mình. Song nếu kẻ dữ xây bỏ hết thảy tội mình đã phạm, nếu nó giữ mọi luật lệ ta, và nếu nó làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật, chắc thật nó sẽ sống và không chết đâu. Không có một tội nào nó đã phạm sẽ bị nhớ lại nghịch cùng nó; nó sẽ sống vì cơ sự công bình nó đã làm. Chúa Giê-hô-va phán rằng: Ta há có vui chút nào về sự chết của kẻ dữ sao? há chẳng thà vui về sự nó xây bỏ đường lối mình và nó sống sao?** Ngay cả khi nhiều kẻ cứng lòng, coi nhẹ sự thương xót của Đức Chúa Trời, mà cứ sống theo ý muốn của xác thịt mình, thì Đức Chúa Trời cũng loại bỏ những kẻ đó, nhưng Ngài sẽ gọi những kẻ vốn không xứng đáng được gọi là dân của Ngài để thay cho những kẻ mà Ngài đã từng chọn được làm dân của Ngài, đó là vì Đức Chúa Trời muốn thương xót ai Ngài thương xót, vì Ngài có quyền làm điều đó: **Nhưng, hỡi người, người là ai, mà dám cãi lại cùng Đức Chúa Trời? Có lẽ nào cái bình bằng đất sét lại nói với kẻ nắn nên mình rằng: Sao người đã làm nên ta như vậy? Người thợ gốm há chẳng có quyền trên đất sét, cùng trong một đồng mà làm ra hạng bình để dùng việc sang trọng, lại hạng khác để dùng việc hèn hạ sao? Nếu Đức Chúa Trời muốn tỏ ra cơn thanh nộ và làm cho biết quyền phép Ngài, đã lấy lòng khoan nhân lớn chịu những bình đáng giận sẵn cho sự hư mất, để cũng làm cho biết sự giàu có của vinh hiển Ngài bởi những bình đáng thương xót mà Ngài đã định sẵn cho sự vinh hiển, thì còn nói chi được ư?** Bạn phải tỉnh thức trước những sự hay chết của xác thịt mình. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 33; Ê-xê-chi-ên 18; Rô-ma 9;